

Capítol 14

**En Pere torna a veure
a les dones que estima**

Braulio Foz:

- En Pere estava sol a la muntanya,
al lloc on es va acomiadar dels tunos.
Estava trist i no sabia on anar.
Passada una estona, va decidir tornar caminant
a la vila de les seves amigues les novícies.

En Pere va estar dos dies caminant per la muntanya,
fins que va arribar a la vila dels seus amigues.
Va arribar gairebé de nit i va **fingir** que estava coix.
En Pere va trucar a la porta de la primera casa
que va trobar en el poble.

Fingir és fer alguna
cosa que no és veritat.

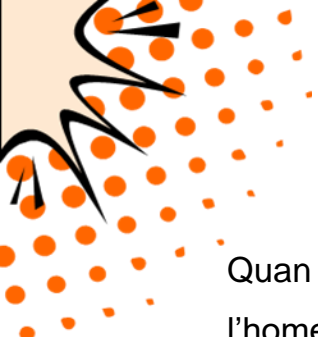
Després de colpejar la porta, el va obrir un home.

Pere Saputo:

- Bona nit.
M'agradaria poder dormir aquí.
Estic cansat del viatge i em fa mal la cama.

L'home va deixar d'entrar a en Pere.
Va sopar i dormir a la casa aquella nit.

L'endemà, en Pere es va aixecar
i es va netejar: es va afaitar el bigoti i la perilla,
es va rentar el cos i es va posar roba neta.

Quan en Pere va sortir del bany polit, fent-se el coix,
l'home de la casa li va dir:

Home de la casa:

- Esmorzaràs a la casa d'un veí.
Anem, t'acompanyo.

En Pere i l'home de la casa se'n van anar caminant.

La casa del veí era la de la Paulina.

En Pere es va posar molt content.

L'home de la casa va trucar a la porta i va obrir la Paulina.

Home de la casa:

- Bon dia, Paulina.
Vinc a parlar amb el teu pare.
Porto a aquest jove que està coix d'una cama
i necessita esmorzar.

Paulina:

- Molt bé.
Passeu els dos a casa.
Parla amb el meu pare si vols.
Ja m'encarrego jo de baixar l'esmorzar.

L'home de la casa se'n va anar a parlar amb el pare de la Paulina
i en Pere es va quedar, per fi, a soles amb Paulina.

En Pere va aprofitar el moment per parlar amb la Paulina.

Geminita (Pere Saputo):

- Joaneta i tu vau entendre el meu missatge?

Paulina estava confosa perquè no s'esperava aquella pregunta.

Paulina va mirar millor a en Pere, de dalt a baix.

Va reconèixer que era el tuno que li havia donat el paper escrit.

Paulina:

- No.
No, vam entendre res.

Geminita (Pere Saputo):

- Ho sabia! M'heu oblidat!

Fementides!

Ingrates!

Una persona **fementida** és una persona que no compleix el que diu.

Una persona **ingrata** és una persona que no agraeix el que fan per ella.

La Paulina estava espantada perquè no s'esperava aquesta resposta.

La Paulina va mirar millor la cara d'en Pere

i encara es va quedar més sorpresa.

La Paulina va obrir molt els ulls i la boca.

Emocionada i en veu baixa, perquè no els escoltessin, va dir:

Paulina:

- Ets Geminita!
Sense bigoti ni masclet ja et reconec!

Geminita (Pere Saputo):

- Així és! Soc la Geminita.
El vostre amic i **amant** del convent.

Un **amant** és una persona que sent atracció per una altra persona.

Paulina estava molt emocionada
i sense poder evitar-lo, va abraçar a en Pere.

Geminita (Pere Saputo):

- Ara ves-te'n a casa de la Joaneta i li expliques.
Però tingueu cura les dues.
Que ningú s'assabenti de qui soc
i que estic aquí amb vosaltres.

Paulina va fer cas a en Pere i se'n va anar a casa de la Joaneta.

Paulina:

- Ai, Joaneta, tinc que explicar-te una cosa molt important!
L'estudiant de la tuna que em va donar la carta és Geminita!

Ara està esmorzant a casa meva.

No el vam conèixer la primera vegada que va venir al poble.

Ara està polit, sense bigoti, ni masclet

i se'l reconeix millor.

Joaneta:

- Però què dius, Paulina!
Et trobes bé?
Crec que estàs **delirant...**

Delirar és tenir
al·lucinacions i dir
coses que no tenen
sentit.

Al final, Joaneta va anar a la casa de Paulina,
per veure si era veritat el que deia la seva amiga.
Joaneta no creia el que deia la Paulina.

Van arribar a casa i van pujar a veure a en Pere.

Joaneta va veure la cara d'en Pere i li va semblar veure a Geminita, però seguia sense creure-s'ho.

De sobte, en Pere va parlar.

Va posar la veu aguda que feia servir dintre del convent para semblar una dona.

Geminita (Pere Saputo):

- Hola, Joaneta.

Saps qui soc ara?

A la Joaneta se li va obrir molt la boca quan va escoltar la veu de Geminita.

Ara sí que creia el que deia la Paulina.

Joaneta estava molt contenta.

En Pere va estar 4 dies al poble.

Seguia fingint que estava coix.

Menjava i dormia a la casa de la Paulina i en la de la Juanita.

Durant aquells dies, en Pere es divertia molt amb les seves dues amigues novícies.

També van tenir moments íntims per gaudir del seu amor.

Alguna cosa **íntima** és alguna cosa privada.

Aquesta expressió significa que en Pere i les novícies van aprofitar algun moment per fer activitats sexuals.

Al quart dia, en Pere va decidir marxar perquè no volia que la gent sospités d'ell. En Pere no volia que la gent sabés que s'havia disfressat de dona en el convent i que era l'amant de dues veïnes del poble.

La gent del poble li va oferir una **mula** perquè seguís el seu camí més còmode. Però en Pere no va acceptar a l'animal:

Pere Saputo:

- Gràcies per oferir-me una mula.
Però tinc que tornar caminant a la meva casa a Navarra.

En Pere va dir que era de Navarra perquè tota la gent del poble creia que havia nascut allà per l'accent que posava.

Però en Pere no anava a Navarra, això era una mentida. Però en Pere tornaria al poble de Morfina.

Abans d'arribar al poble de Morfina, va parar a un poble per rentar la seva roba. En Pere volia arribar al poble maco i amb la seva roba neta.

En Pere va arribar al poble de Morfina gairebé de nit, perquè ningú el veïés entrar.

Una **mula** és un animal que neix quan un cavall i una burra s'aparellen o quan un ruc i una euga s'aparellen. Són animals que s'utilitzen per transportar coses o persones.

Abans d'anar-se a dormir, en Pere va parlar amb l'hostalera:

Pere Saputo:

- Senyora hostalera,
no vull que em molestin.
Si us plau, vingui qui vingui,
avui no puc atendre a ningú.

L'endemà, pel matí,

en Pere es va netejar i es va posar la millor roba.

Va baixar a esmorzar i l'hostalera li va dir:

Hostalera:

- La gent del poble es va assabentar que havies tornat
perquè ahir a la nit et van venir a buscar.

Pere Saputo:

- Ah, sí?
I qui ha vingut a buscar-me?

Hostalera:

- El Senyor Vicenç, el fill del Senyor Sever.

En Pere va acabar d'esmorzar i se'n va anar a casa del Senyor Sever.

Al camí es va trobar amb el Senyor Vicenç que tornava a l'hostal.

Senyor Vicenç:

- Cisquet!

Ahir vaig anar a per tu a l'hostal
i em van dir que no et molestés.

Tota la meva família i jo estàvem feliços
al saber que tornaves una altra vegada al poble.
Volíem fer una festa ahir a la nit
i tu no volies.

Per la nostra família ha estat una **ofensa**
que no vinguessis a casa nostra a fer una festa
i quedar-te a dormir.

Al Senyor Vicenç estava ofès i dolgut,
però en Pere li va contestar calmat.

Cisquet (Pere Saputo):

- Senyor Vicenç, no volia ofendre'l

Vaig anar a l'hostal del poble
perquè vaig arribar molt tard i no volia molestar-vos.

A més, estava molt cansat del viatge
i no tenia instruments per tocar.

Perdona'm.

Ara anava a casa vostra a veure a tota la família.

Una **ofensa** és fer alguna cosa a una altra persona perquè se senti malament. Semblant a humiliar o insultar.

Senyor Vicenç:

- Està bé, Cisquet.
No hi ha problema.
Però avui, sopes i dorms a casa nostra.
I demà també.

Avui a la nit faràs un concert.
Tocaràs música a casa nostra,
només per la nostra família.
Bé, per la nostra família i una persona de fora molt especial.

Vull que toquis el violí.
El mateix que vas tocar l'últim dia que vas estar al poble.
Va ser un concert espectacular.

Cisquet (Pere Saputo):

- Però amic meu, no tinc violí.

Senyor Vicenç:

- No et preocupis.
Jo t'aconseguiré un violí.

La meva germana Morfina està encantada que estiguis al poble.
Morfina prefereix escoltar-te tocar música,
a ser reina d'Espanya.

Vinga, anem a casa.
T'està esperant tota la meva família.

En Pere i el Senyor Vicenç van arribar a casa
i tota la família es va alegrar molt de veure'ls.
A en Pere el van saludar tots amb molt respecte i afecte.
Van entrar i es van posar a menjar.

Aquell dia, van passejar per la tarda
i van preparar el concert de la nit.
Al concert estava tota la família
i la persona que era tan especial pel Senyor Vicenç.
Aquella persona era la parella del Senyor Vicenç.

En Pere va tocar la mateixa obra musical
que va tocar l'última vegada al poble,
amb el violí que havien aconseguit.
Va tocar amb molta passió i felicitat.
La gent s'ho va passar molt bé.

L'endemà, durant el dinar,
El Senyor Sever, amb Morfina al seu costat, li va preguntar a en Pere:

Senyor Sever:

- Escolta Cisquet,
tu saps qui és en Pere Saputo?

A l'escoltar aquesta pregunta, en Pere es va posar tens.

Cisquet (Pere Saputo):

- No sé qui és.
Però alguna cosa he escoltat parlar d'ell...

Aquesta frase significa que en Pere tenia por de que el Senyor Sever sabés la veritat sobre qui era ell. Tenia por de que descobrís que no era en Cisquet.

Senyor Sever:

- És que ahir vaig arribar del **Semontà** i em van parlar d'aquest Pere Saputo. Sembla que és un noi amb molt talent.

El Semontano es refereix a la comarca del Semontà de Barbastre.

És un noi de 12 o 14 anys d'edat, que va néixer a Almudévar i la gent l'anomena Saputo perquè és molt savi.

La seva mare era pobre, però ara és rica, perquè en Pere Saputo guanya molts diners viatjant pel món amb el seu talent.

No té pare conegut.

Encara que algunes persones diuen que en Pere Saputo és fill d'un home poderós que va passar per Almudévar i va tenir una relació amb la seva mare.

Aquelles persones diuen que la seva mare és rica perquè aquell home poderós li envia diners.

I a més de llest, sap molts oficis:

És pintor i músic.

És un músic molt famós, tant com tu, Cisquet.

És un **filòsof** molt bo.

Hi ha homes amb barba molt llarga, que tenen por de les respostes d'aquest noi tan jove.

Una persona **filòsofa** és una persona que es fa moltes preguntes sobre el que passa al món i la vida dels éssers humans.

Aquesta frase vol dir que hi ha homes adults molt savis que tenen por de les respostes d'en Pere Saputo, perquè és un nen molt jove més savi que ells.

És sastre, fuster, agricultor i moltes altres coses.

Senyor Sever:

- La gent diu que en Pere Saputo va aprendre a llegir i a escriure en 12 dies.
També diuen que en Pere Saputo va aprendre a pintar i tocar música en 3 mesos.
I a més diuen que en Pere Saputo és muy maco i educat.

La gent de tots els pobles
estan tot el dia parlant d'en Pere Saputo.
I el més estrany de tot és que ningú el coneix.
En Pere Saputo apareix en un lloc i desapareix.
És como si tingués l'**anell de Giges**
que quan t'ho poses, et fas invisible.

A més, la gent no sap de quina regió és.
Algunes persones creuen que és navarrès,
altres persones creuen que és aragonès.
Fins i tot hi ha persones que pensen que és gitano.

En escoltar això, en Pere es va posar a riure.

Cisquet (Pere Saputo):

- Quin jove més estrany!

Senyor Sever:

- Per descomptat és estrany.
Però és que un home tan especial
té que ser estrany en tot.

Senyor Sever:

- Cisquet, si et soc sincer,
Almudévar és un **poblet** lleig
i els seus veïns són una mica ximples.
No sé com ha nascut un jove
amb tant talent a Almudévar.

El Senyor Sever diu poblet per dir que Almudévar no és un poble bonic.

M'agradaria viatjar a Almudévar
per conèixer a en Pere Saputo.
Així podré veure si és veritat tot el que diuen d'ell.

Cisquet (*Pere Saputo*):

- És el millor que podeu fer.
Conèixer tu mateix la veritat sobre aquest Pere Saputo.

Encara, et dic una cosa, Senyor Sever:

No tot és veure, el que sona el forner.

A vegades, la fama engreixa les coses
que fan les persones.

Aquesta expressió és un refrany que vol dir que de vegades no s'ha de creure tot el que la gent diu. És un refrany semblant a "tot el que brilla no és or".

En Pere estava incòmode amb la conversa.
En Pere no volia parlar de les aventures
que la gent deia sobre en Pere Saputo.
Així que en Pere va agafar el violí i va tocar música
per deixar de parlar amb el Senyor Sever.

Morfina va estar atenta a tota la conversa sobre en Pere Saputo.
Morfina sospitava que en Pere Saputo era Cisquet,
el jove que estimava.

Braulio Foz:

- I és que estimat lector,

tens que saber que a l'amor ningú l'enganya.

L' amor tot ho sospita,

tot ho endevina i tot ho sap.

Aquesta frase vol dir que quan dues persones s'estimen, es coneixen molt bé i no és fàcil enganyar-se.

Quan va acabar el dinar,

Morfina i Pere es van quedar sols una estona al saló.

Llavors Morfina va aprofitar per parlar amb en Cisquet.

Morfina:

- Doncs jo crec que hi ha dues opcions.
 - 1) O aquest Pere Saputo no existeix de veritat.
 - 2) O Pere Saputo ets tu, Cisquet.

Perquè el que diu la gent d'en Pere Saputo

és el mateix que sabem de tu, Cisquet:

tu tens les mateixes habilitats que ell,

ets igual de maco i educat

i ningú sap moltes coses de tu...

Pere Saputo:

- Sí, Morfina. Ho has endevinat.
Jo soc en Pere Saputo.
No ho diguis a ningú, si us plau.

Morfina i Pere es van mirar als ulls.

En Pere va seguir parlant.

Pere Saputo:

- **I ara que ja saps qui soc
i d'on vinc,
entendré que no vulguis estimar-me.**

En Pere diu aquesta frase perquè creu que Morfina el deixarà d'estimar per ser una persona que ha nascut en una família pobre.

En aquell moment, Morfina no sabia que dir.

Va estar una estona pensant, i al final, va dir molt emocionada:

Morfina:

- **Abans morta que estimar a un altre home!**

Ja no hi ha res a fer.

Soc teva per sempre.

Tu, Pere, i els meus pares,

sou les persones més importants de la meva vida.

Des del primer dia que et vaig veure, em vas agradar.

No estimava a cap home fins que et vaig conèixer.

I no vull estimar a cap home més a la meva vida.

Així que et demano si us plau, Pere, que no m'enganyis,
perquè si m'enganyes, em moriré.

Si no m'estimes, digues-m'ho ja està.

Amor meu, perdona que et confessi el meu amor ara
i d'aquesta manera tan sincera,
però és que t'estimo...

Aquesta expressió significa que Morfina només estima a en Pere i només vol tenir una relació d'amor amb ell.

Morfina va deixar de parlar amb en Pere perquè escoltaven al seu pare arribar al saló.

Però abans que arribés el Senyor Sever, en Pere li va dir en veu baixa:

Pere Saputo:

- No et preocupis, Morfina.
Jo també et desitjo.

Lavors van arribar al saló el Senyor Sever i Senyor Vicenç, que seguien parlant de les aventures d'en Pere Saputo.

Al Senyor Vicenç va convidar a en Cisquet a veure els seus camps als afores del poble.

Es van acomiadar del Senyor Sever i de Morfina.

En Pere i Morfina es van mirar als ulls, Sabent el seu secret i que s'estimaven.

Informació d'en Pepenjuanes:

L'**anell de Giges** és una llegenda que apareix en un llibre del filòsof Plató, que va néixer l'any 367 Abans de Crist. Giges era un pastor d'un poble que va trobar un anell màgic. Aquell anell feia invisible a Giges quan se'l posava al dit.